

ת"פ (עכו) 63866-08-24 - מדינת ישראל - שלוחת עכו נ' פלוני

ת"פ (עכו) 63866-08-24 - מדינת ישראל - שלוחת עכו נ' פלוני שלום עכו

ת"פ (עכו) 63866-08-24

מדינת ישראל - שלוחת עכו

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בעכו

[02.12.2024]

כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם- בת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב1) + 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) (ריבוי עבירות), אימים עבירה לפי סעיף 192 לחוק וכן תקיפה סתם- עבירה לפי סעיף 379 לחוק (ריבוי עבירות).

האישום וההליך

1. כתב האישום הוגש ביום 27.8.24. בד בבד, הוגשה בקשה לעצור את הנאשם עד תום ההליכים נגדו. ביום 26.11.24 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני, לפיו יתוקן כתב האישום, הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

2. ע"פ כתב האישום המתוקן (ת/1), הנאשם והמתלוננת נשואים מזה 27 שנים ולהם 5 ילדים משותפים, ביניהם שני בנים קטינים. ביום 6.8.24 דחף הנאשם את המתלוננת לעיני 4 מילדיהם, לרבות שני הקטינים. ביתו של המתלוננת, הדיל, אמרה לנאשם שיפסיק ובתגובה הנאשם התקרב אליה בצורה מאיימת, תקף אותה בסטירות בראשה ובפניה ומשך בשיערה. כתוצאה מכך נפלה הבת לרצפה, ביחד עם הנאשם. הנאשם המשיך להכות את הדיל במרפקים למרכז גופה. בשלב זה, על מנת לגרום לנאשם להפסיק ממעשיו, זרקה עליו המתלוננת נעל עקב שפגעה בו וגמרה לו לחבלה.

בהמשך למעשים אלה, ביום 15.8.24, בעת ששהתה המתלוננת עם ביתה פלונית בבית, דחף הנאשם את המתלוננת. פלונית ביקשה מהנאשם שיחדל ממעשיו ובתגובה איים עליה הנאשם באומרו "אני אשחט אותך", וחזר על אמירה זו מספר פעמים. כמו כן, דחף הנאשם את פלונית. הנאשם רדף אחרי המתלוננת, אשר ברחה לחדר בדירה וחייגה למשטרה.

ראיות וטענות לעונש מטעם המאשימה

3. המאשימה הגישה את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם (ת/2) ממנו עולה כי לנאשם הרשעה קודמת משנת 2017, בגין עבירות דומות.
4. בטיעוניה לעונש (ת/3) טענה המאשימה כי הנאשם פגע בערכים מוגנים ובהם פגיעה בזכותו של אדם לתחושת ביטחון, לשלמות גופו ולכבוד וכן זכותו של אדם לשלוות נפש ובפרט בזכותה של המתלוננת להגנה תחת קורת ביתה. בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה הפנתה המאשימה לכך שהנאשם ביצע את המעשים בפני ילדיו הקטינים. המאשימה הפנתה לפסיקה המצביעה על מדיניות הענישה הנוהגת, אליה אתייחס בהמשך.
5. לסיכום המאשימה טוענת למתחם שנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בתוך מתחם העונש ההולם טוענת המאשימה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון וזאת לאור הרשעתו הקודמת בעבירות דומות. טיעוני הנאשם לעונש
6. לטענת ב"כ הנאשם, מדובר באדם 54, אשר לו שני קטינים הסמוכים על שולחנו. הנאשם לא ניהל הוכחות אלא הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. לטענת ב"כ הנאשם, אמנם לנאשם עבר דומה, אולם מדובר בעבירות ישנות ואין זו דרך חיו.
- לדברי ב"כ הנאשם, המתחם נע בין מאסר מותנה לבין 3 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בעבודות שירות ולכן ביקש להסתפק בימי מעצרו עד כה.
- ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, אליה אתייחס בהמשך.
- דברי הנאשם
7. הנאשם בדברו האחרון סיפר כי הוא בן 54 ויש לו 5 ילדים, לדבריו הודה בכתב האישום כדי לא להרוס את המשפחה ולגדל אותם בכבוד. הנאשם הבטיח כי לא יחזור על מעשיו.
- דיון והכרעה

8. בהתאם לתיקון 113 וסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט' לחוק. בגזירת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה, יתחשב ביהמ"ש בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם לאמור בסעיף 40יא לחוק.

9. מספר האירועים

סעיף 40ג' מבחין בין ריבוי עבירות המהוות אירוע אחד או אירועים שונים כשהאמור משליך על השאלה האם יש לקבוע מתחם עונש אחד למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, או שיש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל עבירה. הצדדים לא התייחסו בטיעוניהם למספר האירועים. בבחינת המעשים נשוא כתב האישום בהתאם למבחני הקשר ההדוק שנקבעו בפסיקה, אני מוצאת כי מדובר באירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 29.10.2014) וזאת לנוכח הזיקה בין המעשים וזהות המתלוננת, בנוסף לבנותיו שנכחו בשני המקרים. יש לראות בהם אירוע עברייני אחד תוך התחשבות לצורך קביעת גבולות המתחם במספר המעשים העבריינים המרכיבים את האירוע. העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים משווה לו מידה נוספת של חומרה, הכל בהתאם להלכות שנקבעו זה מכבר.

קביעת מתחם העונש ההולם

10. הערכים המוגנים

הערך המוגן בעבירות אלימות הוא שמירה על שלמות הגוף, שלווה הנפש ותחושת הביטחון האישי של אדם, בפרט בתוך התא המשפחתי שלו. חומרה מיוחדת יש בתקיפת בני משפחה, בתוך ביתם מבצרם. בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 11.10.2007) נקבע כי "מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה..."

לא לחינם המחוקק קבע כפל עונש בגין עבירות תקיפה המופנות כלפי בנות זוג. קשה לדמין את תחושות האימה וההשפלה של קורבן העבירה ואת כוחות הנפש שעל המתלוננת לגייס כדי לאזור כוחות ולהתלונן במשטרה. על בתי המשפט לשלוח מסר שיעודד את חשיפת הפגיעה, באמצעות החמרת הענישה.

ראוי להפנות לדברים שנפסקו לאחרונה בע"פ 3335/23 מדינת ישראל נ' אנדריי בורי (6.7.23):
"עבירות אלימות בין בני זוג, גם אם הן מתחילות בעצימות שאינה גבוהה, עלולות להסלים במהרה לעבירות אלימות המסתיימות בתוצאות טראגיות(ע"פ 5778/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 26 (28.02.2023) עולה, אפוא, צורך להטיל ענישה משמעותית ומרתיעה במקרים כמו המקרה דנא, המאופיינים בריבוי מעשי אלימות לאורך זמן, גם אם אינם בעצימות גבוהה - על מנת לגדוע את הסכנה באיבה."
לא למותר לציין, כי רק בשנה שחלפה (2023), נרצחו 20 נשים על ידי בן משפחה ובשנת 2024 שעדיין לא הסתיימה, נראה כי הנתונים עגומים לא פחות (הנתונים מתוך אתר שדולת הנשים בישראל www.iwn.org.il).
הערך שנפגע מעבירת האיומים הינו הזכות לשלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט.
11. מדיניות הענישה הנוהגת
בעבירות אלימות במשפחה, מטבע הדברים ישנה קשת רחבה של ענישה ויש להבחין בין מקרים בהם מדובר באירוע יחיד או כמה, האם ישנן עבירות נלוויות לעבירות התקיפה, חומרת התקיפה והעבירות הנלוות ויתר נסיבות העניין. להלן אסקור מספר פסקי דין שנסיבותיהם דומות לענייננו, חלקם חמורים יותר וחלקם חמורים פחות. כמו כן עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים (שאותה ניתן לאתר במאגרים) ואתייחס לחלקה.
עבירות תקיפת בת זוג ביחד עם עבירות נוספות
רע"פ 6037/15 סיימון צדקה נ' מדינת ישראל (7.9.2015), הנאשם איים על המתלוננת בשתי הזדמנויות, באחת מהן אחז בצווארה וקירב אליה מברג תוך שהוא מאיים שיתקע בה את המברג. ביהמ"ש קבע מתחם ענישה של מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות. הערעורים נדחו.
רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2016): המערער תקף את אשתו בכך שדחף אותה. כתוצאה מעדה המתלוננת נפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן, בעט המבקש במתלוננת בעודה מוטלת על הרצפה. נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש, שנדון ל-5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וכן ענישה נלווית.
עפ"ג (מח' - מרכז) 3328-05-15 פלוני נגד מדינת ישראל (6.9.2015); הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על סמך הודאתו בשני אישומים המייחסים לו עבירה של תקיפה סתם של בת זוג ועבירת איומים. איומיו של הנאשם בוצעו באמצעות הטלפון, ובהזדמנות אחרת אף סטר למתלוננת, שהייתה בהריון. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. במסגרת ערעורו לבית המשפט המחוזי ביקש לבטל את הרשעתו וחייבו בעבודות שירות, אך ערעורו נדחה.

עפ"ג (מח' - מרכז) 3328-05-15 פלוני נגד מדינת ישראל (6.9.2015); הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על סמך הודאתו בשני אישומים המייחסים לו עבירה של תקיפה סתם של בת זוג ועבירת איומים. איומיו של הנאשם בוצעו באמצעות הטלפון, ובהזדמנות אחרת אף סטר למתלוננת, שהייתה בהריון. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. במסגרת ערעורו לבית המשפט המחוזי ביקש לבטל את הרשעתו וחייבו בעבודות שירות, אך ערעורו נדחה.

ת"פ 10670-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר) (18.3.24), הנאשם הורשע כי במהלך וויכוח עם אשתו ובנוכחות ביתו, נטל הנאשם סכין בידו, כיוונה לעבר המתלוננת ואמר: "עכשיו אני אהרוג אותך", "אני אהרוג את כולכם, אחתוך אתכם לחתיכות". בהמשך, כאשר ניסתה הבת לצאת מהחדר, חסם הנאשם את דרכה ולא אפשר לה לצאת. בהזדמנות אחרת, דחף הנאשם את המתלוננת לעבר הדלת. ביהמ"ש קבע מתחם ענישה שבין מספר חודשי עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.

איומים
ביחס למדיניות הענישה הנוגת, בפסיקה נקבע מתחם ביחס לעבירות איומים שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ כאשר עסקינן באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל כאשר לעבירת האיום נלוות עבירות של תקיפת סתם או איומים.

עפג (י-ם) 40105-03-16 מדינת ישראל נ' שי אלביליה ערעור שנדחה על חומרת העונש. בבימ"ש נגזרו על הנאשם 4 ימי מאסר בפועל וען ענישה נלווית. הנאשם הואשם כי איים על בת זוגו לשעבר כי יהרוג אותה ויפוצץ לה את הפנים. בת"פ (נצ') 10141-03-21 מדינת ישראל נ' זועבי (03.05.21) - הורשע הנאשם בעבירות איומים על גיטתו ואמר לה שיקבור אותה ואת משפחתה עוד באותו הלילה תוך שחפר בור מחוץ לביתה. בית המשפט גזר עליו חודשיים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

בפסיקה אליה הפנתה המאשימה מצאתי לנכון לציין את פסקי הדין הבאים:

רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.2017): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בשני אישומים של תקיפת בת זוג ואיומים. באירוע אחד תקף המבקש את המתלוננת, שהייתה בהריון, בכך שמשך בקרסול רגלה כדי שתקום לסדר ולנקות את הבית, לאחר מכן קילל אותה, צעק ואיים עליה. בהמשך משך בידה, משך באוזנה והסיר את כיסוי ראשה. באירוע נוסף, דחף המבקש את המתלוננת על מחוץ לחדר ואיים עליה שאם תיכנס יכה אותה חזק יותר. בית המשפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ל- 18 חודשי מאסר והשית על המבקש, אדם נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ת.פ. 14346-06-22 (שלום קריות) מדינת ישראל נ' דויד, הנאשם הורשע בריבוי עבירות של תקיפה ואיומים, ביהמ"ש קבע מתחם של 7-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית. בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם מצאתי לנכון להתייחס לפסקי הדין הבאים:

תפ (י-ם) 33542-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני, הנאשם אמר למתלוננת שהוא מעדיף למות ולא להתגרש ויצא מביתם. לאחר זמן קצר, שב הנאשם לביתם המשותף, הלם בדלת הבית וצעק לעבר המתלוננת שתפתח את הדלת, אחרת יפגע בה. בנוסף, הנאשם איים על המתלוננת שיהרוג אותה, היה ולא תיתן לו את סיסמת הטלפון הנייד שלה. הנאשם היכה את המתלוננת מספר פעמים בראשה וחנק אותה, והמתלוננת נתנה לו את הסיסמה. ביהמ"ש קבע מתחם שנע בין מאסר מותנה לבין 4 חודשי עבודות שירות. הרשעתו של הנאשם בוטלה והוטלו עליו של"צ, לאור עברו הנקי ותסקיר שירות המבחן שהיה חיובי. יצוין כי מדובר במעשים קלים בהרבה מהמתוארים בענייננו.

תפ (ק"ג) 44334-12-15 מדינת ישראל נ' פלוני בנסיבות האמורות, הנאשם איים על המתלוננת, באומרו: "אני ארצח אותך, החיים שלך תלויים בי, רק בזכות הילדים שלי את נושמת ואני אחליט מתי לגמור עליך, את יודעת מאיפה אני אתחיל?". בהמשך לאלה, הנאשם תקף את המתלוננת בכך שדחף אותה. המתלוננת בקשה מהנאשם שיחדל ממעשיו, ובתגובה האחרון איים עליה, באומרו: "כך אני רוצה להתעלל בך כך שאת חיה לגמור אותך תוך כדי". בנוסף, כשנה קודם לכן, עקב וויכוח שהתנהל בנוכחות ילדיהם הקטינים של בני הזוג, הנאשם תקף את המתלוננת בכך שהתקרב לפניה ונגח באפה באמצעות ראשו. כתוצאה מכך, נגרמה למתלוננת חבלה של ממש, בכך שדם זב מאפה. ביהמ"ש קבע מתחם שנע בין 3-14 חודשי מאסר והטיל עונש של מאסרים מותנים, קנס, פיצוי והתחייבות וזאת לאור תסקיר שירות מבחן חיובי ומצב בריאותו הקשה של הנאשם. גם במקרה זה מדובר בנסיבות קלות יותר מענייננו.

12. חומרת העבירות, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם

הנאשם הנו האשם הבלעדי בביצוע העבירות.

מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, התחשבתי לחומרא בכך שהאלימות הפיזית של הנאשם הופנתה הן כלפי המתלוננת בת זוגו והן כלפי בנותיו הבגירות, בשתי הזדמנויות שונות. לא נעלמה מעיני העובדה כי ביחס למעשים נגד הדיל ופלוני הנאשם הנאשם בתקיפה סתם, עבירה מקלה יותר מאשר זו המיוחסת לו ביחס למתלוננת בת זוגו, אם כי לטעמי, לא ניתן להתעלם מכך שהאלימות הופנתה כלפי בנותיו, הגם שהן בגירות.

בכל הנוגע לאירוע עם הדיל, הרי שהנאשם לא חדל ממעשיו גם לאחר שזו נפלה על הרצפה ולמעשה התקיפה פסקה רק לאחר שהמתלוננת זרקה לעברו נעל ופגעה בו. גם באירוע השני, מעשיו של הנאשם חדלו לאחר שהמתלוננת התקשרה למשטרה.

עוד התחשבתי לחומרא בכך שהמעשים נשוא האירוע הראשון נעשו בנוכחות הילדים הקטינים. כמו כן התחשבתי לחומרא בעובדה שבנותיו של הנאשם נזעקו להפריד בינו לבין המתלוננת, אימן וכתוצאה מכך סבלו גם הן מנחת זרועו של הנאשם. כך שלאירוע מתלווה, מעבר לבריונות שבמעשה, גם תחושת השפלה ובושה על כך שבנותיו של הנאשם סובלות מאלימות כתוצאה מרצון להגן על אימן.

האיום שהופנה כלפי פלוני היה ברף גבוה, הכולל איום ברצח ממש, תוך כדי פגיעה פיזית. לקולא שקלתי את העובדה כי מעשי האלימות לא גרמו נזק גופני לטווח ארוך, אם כי ניתן רק לשער את הנזק הנפשי הנגרם למתלוננת ובנותיה וכן לילדים הקטינים שהיו עדים למעשה.

לאור האמור, אני סבורה כי הפגיעה בערכים המוגנים היתה ברמה בינונית.

13. לסיכום, אני קובעת כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין 4 חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.
14. לא מצאתי כי התקיימו נסיבות לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, או הגנה על שלום הציבור. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
15. לנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2017, בעבירות דומות, בגין הוטלו עליו מאסרים מותנים וכן צו פיקוח שירות המבחן והתחייבות. נראה שהנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו בעבר, עת נגזר עליו עונש מתון וסלחני. עם זאת, לקחתי בחשבון את העובדה כי מדובר בהרשעה שאינה מהעת האחרונה ומאז עברו של הנאשם נקי. התחשבתי בכך שהנאשם לקח אחריות והודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ובעיקר חסך מהמתלוננת ובנותיו את הצורך להעיד. עם זאת, הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה מלאה בפני וציין כי הוא הודה בתיק כדי שיוכל לחזור לביתו. הנאשם הבטיח כי לא ישוב על מעשיו.
16. לאור האמור אני סבורה שיש לגזור את דינו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם.
- לסיכום, אני גוזרת הנאשם את העונשים הבאים:
1. 8 חודשי מאסר בפועל שימונו מיום מעצרו. 15.8.24
2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית מסוג פשע ויורשע בגינה.
3. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, או עבירת היזק לרכוש במזיד, ויורשע בגינה.
4. התחייבות כספית על סך 2,000 למשך 3 שנים להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע בתיק זה.
5. קנס בסך 2,000 ₪, שישולם החל מיום 1.5.25 ב- 5 תשלומים שווים ורצופים. אי תשלום אחד מהתשלומים יעמיד את מלוא סכום הקנס לפרעון מיידי.
- ניתן היום, א' כסלו תשפ"ה, 02 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.